

ת"פ 18564/06/22 - מדינת ישראל יחידת תביעות מחוז ירושלים נגד מעאד קואסמה (עציר)

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 18564-06-22 מדינת ישראל נ' קואסמה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות מחוז ירושלים מעאד קואסמה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מאיה גלעדי	

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו מיום 5.12.22 בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, התפרצות לרכב בכוונה לבצע פשע, בצוותא חדא, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") + סעיף 29(א) לחוק העונשין, גניבת רכב, בצוותא חדא, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין + סעיף 29(א) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961 ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח חובה, לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970.
2. בהתאם לחלק הכללי שבכתב האישום, ה"אזור" הינו יהודה שומרון וחבל עזה כמשמעותם בסעיף 12א(ה) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**האזור**"). עובר למועד כתב האישום, תיאמו הנאשם, אליסא אלחתאוי ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה (להלן: "**אלחתאוי**" ו - "**האחר**" בהתאמה), כי יגנבו כלי-רכב מתחומי מדינת ישראל ויעבירוהו אל תחומי האזור.
3. במועד מושא כתב האישום, חנה רכב מסוג "מזדה" הנושא לוחית זיהוי שמספרה 46-678-55 (להלן: "**רכב המזדה**"), והמצוי בבעלותו של יוסף אזרק, ברחוב מבוא פלי"ם, בירושלים. (להלן: "**המקום**"). בתאריך, 30.5.2022, בשעת לילה, נפגש הנאשם עם אלחתאוי בשטחי האזור, שניהם הגיעו יחד אל גדר הביטחון בא-ראם. דרכו נכנס הנאשם, שהינו תושב האזור, אל תוך שטחי מדינת ישראל בעזרת סולם אותו הניח אלחתאוי. מיד ובסמוך, אסף האחר את הנאשם מתוך שטחי מדינת ישראל בקטנוע שפרטיו אינם ידועים למאשימה, ובאמצעותו נסעו למקום.
4. בהמשך, בשעה 23:00 לערך, בהגיעם אל רכב המזדה אשר חנה במקום, ירד האחר מהקטנוע תוך

שלקח עמו מתא האחסון שבקטנוע כלים שנועדו לצורך פתיחה והנעת רכב המזדה, אשר טיבם אינו ידוע במדויק למאשימה. האחר ניגש אל רכב המזדה, ניפץ את החלון האחורי-ימני והניע אותו תוך עקיפת הגנת הקודן, וזאת באמצעות פירוק ממסר המתנע וביצוע קצר ידני. כל אותו הזמן ישב הנאשם על הקטנוע בסמוך. הנאשם נכנס אל רכב המזדה המונע והחל בנסיעה, ללא רישיון נהיגה כחוק, עד אשר נעצר על ידי כוח שיטור בשדרות משה דיין בירושלים.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. בטיעוניה לעונש, הפנתה המאשימה, לגילו של הנאשם, רישומו הפלילי, נסיבות האירוע, כעולה מכתב האישום המתוקן, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו.
6. המאשימה עתרה למתחם שבין 15 חודשים ועד 30 חודשים, לאור ריבוי העבירות, התכנון המוקדם, וביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו המרכזי של המתחם, כך שיטולו עליו 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
7. הסנגורית ציינה, כי בהתאם לעובדות כתב האישום, חלקו של הנאשם היה משני, כאשר חלקו של האחר גדול יותר. עוד ציינה את גילו הצעיר של הנאשם, והעבדה כי נטל אחריות וחוסר בכך זמן שיפוטי. ההגנה, ביקשה לקבוע מתחם שבין 7 חודשים ועד 15 חודשים, ולקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם.
8. הנאשם בסיום הביע צער על מעורבותו באירוע.

מתחם העונש ההולם:

9. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, נוגעים בזכות הקניין של הפרט, זכות האדם לשמירה על רכשו, ריבונות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, וכן שלום הציבור וביטחון משתמשי הדרך.
10. העבירות לוו בתכנון מוקדם, תוך שבוצעו על ידי מספר מעורבים, כאשר הנאשם נכנס משטחי האזור למדינת ישראל לצורך השלמת הפעולה העבריינית- העברת הרכב אל תחומי האזור. המעשה נכשל בזכות ערנותו של כוח משטרי שיצר את הנאשם עוד בשטחי ישראל, וטרם העברת כלי הרכב לשטחי האזור. בנוסף, נהג הנאשם מבלי שהוא כשיר לכך, ובכך יצר סיכון לשלום הציבור וביטחון משתמשי הדרך.
11. בהתייחס למתחם העונש ההולם אפנה לפסקי הדין הבאים:
 - א. בע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14), בשני מקרי גניבת רכב וסיוע, נקבע שמתחם הענישה ביחס לכל עבירה הינו בין 8-24 חודשי מאסר.
 - ב. עפ"ג (ת"א-יפו) 42501-03-14 מדינת ישראל נ' נתשה (30.6.14) (לא פורסם) נקבע שמתחם הענישה הראוי בגין גניבת רכב שנעשתה לאחר תכנון מוקדם נע בין 12-24 חודשי מאסר.
 - ג. ת"פ 37451-05-11 מדינת ישראל נ' זגיר (10.4.16) נקבע ביחס לנאשם בעל

עבר עשיר ומאסרים מותנים אשר גנב רכב מחניון באמצעות שימוש ברכב נוסף, כי העונש בגין העבירה נע בטווח שבין 8-27 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם הועמד על 18 חודשי מאסר, ובהפעלת מאסרים מותנים נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר.

ד. עפ"ג (ת"א-יפו) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה (14.09.16), נקבע שמתחם הענישה בגין אירוע של גניבת רכב יחד עם אחר נע בין 8-18 חודשי מאסר.

ה. ת"פ (פ"ת) 4613-11-12 מדינת ישראל נ' אבו סינה (12.3.13), הורשעו שני נאשמים ביחס לאירוע אחד, בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת אופנוע, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד. הנאשמים ללא עבר פלילי, נדונו לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

12. במקרה דנן, יש לקחת בחשבון את נסיבות האירוע: מעורבות של מספר אנשים, התכנון המוקדם, כניסתו של הנאשם מתחומי האזור לצורך ביצוע העבירות, וכן היותו בלתי מורשה. בנסיבות אלו, ראיתי לקבוע את המתחם החל מ-10 חודשים ועד 24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

13. הנאשם כבן 19 נטל אחריות על המעשים, ובפניי הביע חרטה על ביצוען של העבירות.

14. לנאשם 2 הרשעות קודמות משנת 2019, מבית הדין הצבאי בגין כניסה לשטח סגור, וזריקת חפץ לעבר אדם, בגין ריצה שתי תקופות מאסר קצרות.

15. מהטעמים אותם פירטתי לעיל, ראיתי לקבוע את עונשו בחלקו התחתון של המתחם, ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל שמנינם בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור משך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר על העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי כספי למתלונן, עד תביעה מס' 1 בסך 1000 ₪. הפיצוי יופקד עד ליום 2.7.2023 במזכירות בית-המשפט.

ד. התחייבות על סך 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

ה. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון למשך 5 חודשים. הנאשם פטור מהפקדה. הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר.

ו. פסילה למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב אדר תשפ"ג, 15 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.